

maar dat komt omdat het glas van binnen met zwarte folie is beplakt. Aan de straatkant, die op het noorden ligt, zijn nauwelijks ramen, maar aan de zuidkant des te meer. De bewoners kijken vanuit hun huiskamer riant uit over hooiland die kilometers ver zicht bieden. Geerke: „Als het donker is, zie je alleen wat lichtjes aan de horizon. Daar ligt Tinallinge, maar als je meer in westelijke richting kijkt, zie je zelfs de Tasmantoren in Groningen. Zo ver kun je hier kijken!”

Om optimaal van dat uitzicht te kunnen genieten, lopen de ramen van de woonkamer vanaf de vloer helemaal tot bovenaan het plafond. Daardoor lijkt de woonkamer over te lopen in de tuin. De vloer van de bovenverdieping houdt twee meter voor de zijgevel halt, zodat je vanuit de woonkamer helemaal omhoog kunt kijken. Omdat het glas daar tot bovenaan doorloopt, stroomt er volop licht naar binnen. Geerke: „Het is hier nooit donker in huis, zelfs niet op sombere winterdagen.”

De bovenverdieping is het domein van Sip, die er zijn atelier

annex kantoor heeft. Geerke is als styliste grotendeels verantwoordelijk voor de inrichting van het huis. „Ik vind dat een huis weliswaar strak en modern kan zijn, maar het moet ook warm en sfeervol zijn”, legt ze haar visie uit. „Het gaat erom dat je een persoonlijk stempel drukt op het interieur. Zet er maar gerust een van oma geërfde antieke klok of kast in, tussen de moderne meubelen. Ik hou van contrasten: warm - koud, donker - licht. Dat geeft juist een persoonlijke touch.”

De meubelen in de woonkamer vormen dan ook een gemêleerd geheel. De grijze driezitbank is van Montis, daarnaast staan een klassieke leunstoel van Marcel Breuer uit 1958 van chroom en zwart leer en een blauwe Orange Slice van Artifort, een eveneens klassiek ontwerp van Pierre Paulin uit 1960. Daar tegenover staan twee bruine leren fauteuils van Gerard van den Berg. „Ja, de tijd van bankstellen is echt voorbij”, lacht Geerke.

De keuken grenst aan de woonkamer en is daarom heel eenvoudig en rustig gehouden. De kastdeur-

tjes zijn hoogglanzend crème wit, bovenkastjes ontbreken. Dat zorgt voor een rustige aanblik. De achterwand van het aanrecht is lichtgrijs. „Je ziet gewoon het ruwe beton van de muur”, legt Geerke uit. „De aannemer verklaarde ons voor gek. Maar we hebben het eerst grijs geschilderd met betonverf en er daarna een dikke laag doorzichtige lak op gezet. Het is daardoor gemakkelijk schoon te houden.”

De slaapkamer van Sip en Geerke biedt een riant uitzicht naar buiten. Maar dat niet alleen: er staat ook een vrijstaande badkuip, van waaruit je over de landerijen kunt uitkijken. Slapen ze in de badkamer, of nemen ze een bad in de slaapkamer, dat is de vraag. „Het is gewoon heel gezellig om met elkaar te kunnen babbelen als de één in bed ligt en de ander in bad.” Ook de douche en de wastafel bevinden zich in de slaapkamer, maar het toilet is op de gang.

Wie in het huis van een kunstenaar veel kunst aan de muren verwacht, wordt niet teleurgesteld. In de huiskamer hangen prominent drie bijna monochrome landschap-

pen van Sip, maar er is ook volop werk van andere kunstenaars te vinden. Zo hangt er prominent een abstract doek van Gerriet Postma en er en der staan plastieken van diverse kunstenaars.

Daarnaast heeft Sip zijn eigen galerie aan huis, op afspraak te bezoeken. Behalve zijn eigen schilderijen exposeert hij er momenteel keramiek van Sibrich Veenland uit Rasquert. „De galerie is wat klein bemeten, helaas”, zegt Sip. „We zouden ook wel de woonkamer als galerie kunnen gebruiken, maar de ervaring leert dat het dan vaak 's avonds heel laat kan worden. Dat is soms wel leuk, maar niet meerdere avonden per week.”

De strakke vormen van het huis komen terug in de tuin. Het ontwerp daarvan is gemaakt door Geerke. „Sip heeft er niets mee. Alle bloemen in de tuin zijn blauw of lila. Dat staat voor dynamiek en openheid. Er zijn wel mensen die zeggen: 'Ik hou niet van blauw'. Dan zeg ik: 'Wat heb je mooie blauwe ogen'. Of kijk eens naar de blauwe hemel. Hoe kun je dat niet mooi vinden?”

Wie Sip Hofstede (1948) en Geerke Ritzema (1958).

Wat Zelf ontworpen villa (2007).

Waar Patrijs, Baffo.

Wootip Als je meubelen koopt, investeer dan in het voortraject en neem er de tijd voor.

Favoriete ontwerpers Charles Eames, Marcel Breuer, Gerard van den Berg en Pierre Paulin.

Laatste aanschaf Eettafelarm LET D, een smalle strip met daarin kleine ledlampjes die kunnen worden gedimd.

Wijsheid achteraf Boven de voordeur had een afdak moeten en de galerie is wat krap bemeten.

WONEN&CO THUIS

“Driehoekige kavel voor het ideale huis

BINNENKIJKEN

Tussen kunst en hooilanden

Kunstenaar en architect Sip Hofstede ontwierp zijn eigen huis, zijn vrouw Geerke Ritzema deed de inrichting. In hun slaapkamer kunnen ze een bad nemen terwijl ze uitkijken over de landerijen.

Daar wil ik wonen', had Geerke gezegd, lang voordat het nieuwbouwwijkje aan de zuidwestkant van Baflo werd ontwikkeld. Toen zij en haar man Sip Hofstede gingen informeren bij de gemeente, bleek dat er inderdaad plannen voor bestonden, waaraan nog geen enkele ruchtbaarheid was gegeven. En toen de bouwkavels eenmaal werden vrijgegeven, kwam er ook maar één kavel in aanmerking om hun huis op te bouwen. Nooit spijt van gehad.

Sip is een veelzijdig man. Behalve kunstschilder en musicus is hij architect en binnenhuisarchitect. Op de driehoekige kavel die het echtpaar kocht, kon dan ook het ideale huis worden gerealiseerd. Sip tekende een plan dat zonder mankeren door de welstandscommissie kwam.

„De kavel heeft de vorm van een taartpunt”, zegt hij. „De plattegrond van het huis is daarop aangepast. Dat was het uitgangspunt voor het hele ontwerp. Als je een goede plattegrond hebt, komt het met de buitenkant vanzelf goed.

Het is als met het menselijk lichaam. Als dat gezond is dan straalt het dat uit. Veel mensen zijn vooral bezig met hoe hun huis er uit moet zien. Dat komt niet goed. Ik vraag mensen altijd: hoe wil je wonen, wat is belangrijk voor je?”

De plattegrond van het huis is relatief eenvoudig, zo blijkt als Sip de bouwtekeningen erbij pakt. Het bestaat uit een langwerpige rechthoek van twee verdiepingen. Daar is als het ware een andere rechthoek van slechts één verdieping in een hoek van 45 graden ingeschoven. Die steekt zowel aan de voorkant als aan de achterkant uit. En dan is er nog een vierkant van eveneens één verdieping hoog, dat op een van de hoeken van de grote rechthoek naar buiten lijkt te zijn geschoven.

Het zadeldak wekt de indruk te zweven boven de bakstenen muren, door slim gebruik van glas. „Kijk, het lijkt alsof het allemaal ramen zijn, maar achter een deel van het glas zitten gewoon dichte muren”, legt hij uit. „Het lijkt doorzichtig,

